

Pe 6.2.2009 klo 13 ja 19 Sibeliustalo

JONI MITCHELL -KONSERTTI

Folk-kuningattaren lumoisissa

Petri Juutilainen, kapellimestari

Johanna Iivanainen, laulu

Emma Salokoski, laulu

Joonatan Rautio, saksofonit

Jussi Lampela ja **Mikko Iivanainen**, kitara

Riitta Paakki, piano

Timo Ahtinen, basso

Jari "Kepa" Kettunen, rummut

L. Bernstein: Three Dance Episodes (On the Town)

J. Mitchell:

(säv. ja san.)

Blue (sov. P. Juutilainen)

Free Man In Paris (sov. R. Nyqvist)

My Old Man (sov. P. Juutilainen)

Big Yellow Taxi

Amelia (sov. J. Lampela)

Woodstock (sov. P. Juutilainen)

Conversation (sov. P. Juutilainen)

– Väliaika 20 min. –

A. Copland:

Hoe-down (Rodeo)

J. Mitchell:

(säv. ja san.)

God Must Be A Boogie Man (sov. J. Laukkanen)

C. Mingus:

Boogie Stop Shuffle (sov. P. Juutilainen)

Goodbye Pork-Pie Hat (san. J. Mitchell; sov. R. Nyqvist)

J. Mitchell:

(säv. ja san.)

For Free (sov. J. Laukkanen)

Black Crow (sov. J. Lampela)

In France They Kiss On Main Street (sov. P. Juutilainen)

Both Sides, Now (sov. P. Juutilainen)

Joni Mitchell muusikkona – lyhyt oppimäärä

Joni Mitchell on kanadalainen muusikko, lauluntekijä ja taidemaalari. Mitchell (syntymänimeltään Roberta Joan Anderson) syntyi 7. marraskuuta 1943 Fort McLeodissa, Albertan provinssissa Kanadassa. Yhdeksänvuotiaana hän muutti kauppiasisänsä ja opettajaäitinsä kanssa ”siltojen kaupungiksi” kutsuttuun Saskatooniin, jota hän pitää kotikaupunkinaan.

Mitchellin ura laulajana alkoi pienissä länsikanadalaisessa yökerhoissa ja katusoittajana Torontossa. 1960-luvun puolivälissä hän lähti New Yorkiin ja sen rikkaalle folk-musiikkikentälle levyttäen debyyttialbuminsa 1968 ja saaden ensin mainetta lauluntekijänä (mm. kappaleet Urge for Going, Chelsea Morning, Both Sides Now ja Woodstock) ja hieman myöhemmin myös laulajana.

Asetuttuaan Etelä-Kaliforniaan Mitchell oli avainasemassa sen ajan musiikkimaailmaan vahvasti vaikuttaneessa folk rock -liikkeessä. Vuonna 1971 ilmestyneen vahvan persoonallisen albumin Blue katsotaan olevan yksi tuon ajan vahvimista ja vaikutusvaltaisimmista levytyksistä. Mitchellillä oli myös pop-hittejä, kuten Big Yellow Taxi, Free Man in Paris ja Help Me, joista kaksi viimeksi mainittua oli 1974 myyntimenestykseksi muodostuneelta Court and Spark -albumilta.

Joni Mitchellin sopraanoääni, omintakeinen kitaratyyli ja pianosovitukset kehittyivät monimutkaisemmiksi 1970-luvun kuluessa, ja hän sai paljon vaikutteita jazzista yhdistellen sitä pop-, folk, ja rock-musiikkiin kokeellisilla albumeillaan kuten Hejira (1976). Hän työskenteli läheisesti jazzin suurnimien kuten Wayne Shorterin, Jaco Pastoriuksen ja Herbie Hancockin sekä vuonna 1979 ilmestyneellä levyllä myös Charles Mingusin kanssa. 1980-luvulta lähtien Mitchell vähensi levytystoimintaansa ja konsertointiaan, mutta kääntyi jälleen pop-musiikin puoleen käyttäen enemmän syntetisaattoreita ja teksteissään suoria poliittisia protesteja, jotka usein tarttuivat sosiaalsiin ja ympäristöaiheisiin kuten myös romanttisiin ja tunteellisiin.

Mitchellin työn arvostavat korkealle niin kriitikot kuin kanssamuusikotkin. Rolling Stone -lehti kutsui häntä ”yhdeksi kaikkien aikojen parhaaksi lauluntekijäksi” ja Allmusic-lehti totesi: ”Kun pöly laskeutuu, Joni Mitchell saattaa olla 1900-luvun jälkipuolen kaikkein tärkein ja vaikutusvaltaisin naispuolinen levytystaiteilija.” Vuosisadan loppuun mennessä Mitchell oli vaikuttanut vahvasti niin R&B-muusikoihin kuin vaihtoehtorock- ja jazzmuusikoihinkin.

Mitchell on myös kuvataiteilija, ja hän on tehnyt kuvituksen kaikkiin omiin albumeihinsa. Musiikkiteollisuuden suorasanaisena kriitikkona Mitchell lopetti levyttämisen useiden vuosien ajaksi keskittyen enemmän maalaukseen, mutta vuonna 2007 hän julkaisi yli yhdeksän vuoden tauon jälkeen uusia laulua sisältävän albumin Shine.

Kapellimestari Petri Juutilaisen mielestä Joni Mitchellin laulujen ajatusmaailma kiteytyy erinomaisesti konsertin päättävän laulun Both Sides, Now sanoissa, jotka on kirjattu alkuperäismuodossaan tähän ohjelmaan.

Teemu Kirjonen

Petri Juutilainen

Petri Juutilainen (s. 1953) opiskeli Sibelius-Akatemiassa pääaineenaan pasuunansoitto sekä musiikinteoria ja sävellys. Pasuunansoiton diplomin hän suoritti vuonna 1981, ja ensikonsertti oli paria vuotta myöhemmin.

Jazzin harrastus alkoi jo 60-luvulla Varkaudessa ja jatkui opiskeluaikana Tapiola Big Bandissa. Vuonna 1975 Juutilainen kutsuttiin Heikki Sarmannon johtamaan Finnish Jazz Workshopiin, josta myöhemmin tuli UMO Jazz Orchestra. Umossa Juutilainen soitti vuoteen 1983 saakka, jonka jälkeen hän ryhtyi freelancer-muusikoksi ja kapellimestariksi. Vuonna 1993 hänet kutsuttiin Arthur Furmannin seuraajaksi Helsingin Poliisisoittokunnan kapellimestariksi, jona hän toimi kesään 2002 asti. Syksyllä 2002 Juutilainen aloitti Pirkanmaan Musiikkiopiston kevyen musiikin linjanjohtajan tehtävässä.

Petri Juutilainen on johtanut viihdekonsertteja lähes kaikissa Suomen orkestereissa ja big bandeissa. Juutilainen on säveltänyt useita mm. lapsille ja nuorille suunnattuja musikaaleja sekä sovittanut runsaasti musiikkia orkestereille ja laulusolisteille.

Johanna Iivanainen

Johanna Iivanainen on tunnettu paitsi soolourastaan myös yhteistyöstään monien kiinnostavien ja merkittävien artistien kanssa. Ensimmäisen sooloalbuminsa "Johanna Iivanainen" hän julkaisi 2004. Albumi oli Jazz Emma -ehdokas kyseisenä vuonna. Monipuolisen ja vaikuttavan uransa aikana Johanna on ollut mukana yli 40 levyllä.

Hän on laulanut myös lukuisilla mittavilla kiertueilla, kuten seuraavat Jazzliiton kiertueet: vuonna 1997 Khamos-ryhmän kanssa, Unit 6 (1997), Otto Donner Free For All (1999), Petri Puolitaival Quartet (2001), JimJamMurMur (2002) ja Johanna Iivanainen Band (2003). Näiden lisäksi hän on esiintynyt mm. Free Control -yhtyeen, Perko-Pyysalo Poppoon, UMO:n, Antti Sarpila Swing Bandin ja oman yhteensä keikoilla sekä duona Mikko Iivanaisen kanssa.

Johanna Iivanainen on palkittu Louis Armstrong -palkinnolla 2002 ja Sony Jazz-palkinnolla 2003. Hän on opiskellut ja opettanut Helsingin Pop & Jazz Konservatoriossa ja Stadiassa. Uusimpana saavutuksenaan Johanna julkaisi vuonna 2008 kokoelmalevyn Loisto – The Collection, juhlistamaan jo vuosikymmenen jatkunutta uraansa.

Emma Salokoski

Helsinkiläissyntyinen Emma Salokoski aloitti musiikin harrastamisen 11-vuotiaana soittamalla viulua, mutta siirtyi pian alttoviuluun. Emma on opiskellut musiikkiteatteria Kulturamassa Tukholmassa, musiikkia Pop & Jazz Konservatoriossa ja vuodesta 2001 Sibelius-Akatemian jazzosastolla. Vuodesta 2007 Emma on opiskellut Complete Vocal Techniquea Kööpenhaminassa, ja valmistuu tekniikan opettajaksi 2009.

Aktiivisen muusikkouransa Emma aloitti vuoden 2001 aikoihin, jolloin Quintessencen ensimmäinen EP White Light ilmestyi. EP julkaistiin Englantilaisessa Dorado-levymerkillä, ja ensimmäisen täyspitkän albuminsa (Talk Less Listen More) Quintessence päätti kuitenkin julkaista suomalaisella Texicallilla, joka on siitä lähtien julkaissut Emman levyt.

Quintessence on muodostunut eräänlaiseksi modernin pohjoismaalaisen soulin uranuurtajaksi. Emman musiikkiuraan mahtuu kuitenkin muutakin kuin Quintessence. Hän on esiintynyt usean eturivin jazzmuusikon kanssa ja tehnyt paljon vierailuja levyillä ja konserteissa. Näistä ehkä näkyvin on ollut yhteistyö Don Johnson Big Bandin kanssa. Jazzmuusikoista Emma on esiintynyt mm. Jukka Perkon, Severi Pyysalon, Pepa Päivisen ja Sakari Kukon kanssa. Näiden projektien lisäksi Emma on vierailut mm.

Palefacen, Husky Rescuen, Sami Saaren, Giant Robotin ja Kalle Aholan levyillä. Emma teki myös laulavan roolin vuoden 2004 elokuvassa "Keisarikunta".

Joulukuussa 2005 Emma julkaisi ensimmäisen kokopitkän suomenkielisen albuminsa "Emma Salokoski Ensemble: Kaksi mannerta", ja vuonna 2008 Ensemble julkisti toisen Albuminsa "Veden alla".

Sinfonia Lahti

Sinfonia Lahtea (Lahden kaupunginorkesteri) on joissain lehtiartikkeleissa kutsuttu "pienen kaupungin ihmeeksi". Orkesteri on viimeisen kahdenkymmenen vuoden aikana toteuttanut suurimman osan villedimmistä utopioistaan yhdessä ylikapellimestarinsa Osmo Vänskän kanssa (1988–2008). Tämän seurauksena siitä on tullut Lahden hiihtourheilutapahtumien rinnalle vajaan 100.000 asukkaan kaupungin merkittävin imagotekijä. Vielä kaksikymmentä vuotta sitten ilmiö oli paikallinen, mutta levytysyhteistyön aloittaminen ruotsalaisen BIS-levy-yhtiön kanssa oli ensimmäinen vahva signaali kohti kansainvälistä orkesterimaailmaa. Syyskauden 2008 alusta lähtien orkesterin taiteellinen neuvonantaja ja Sibelius-festivaalin taiteellinen johtaja on kapellimestari Jukka-Pekka Saraste.

Muusikoiden kanssa yhdessä 1990-luvun alussa asetettu tavoite kansainvälisestä kiertuetoiminnasta, uudesta konserttitalosta ja ennakkoluulottomista projekteista asettivat toiminnalle pitkäjänteisen päämäärän, johon kaikki sitoutuivat. Tästä muotoutui myöhemmin tavoite "erilainen edelläkävijä". Vuodesta 2000 lähtien orkesterin koti on ollut loistavasta akustiikastaan tunnettu Sibelius-talo. Lukuisten levypalkintojen myötä (mm. Grand Prix du Disque 1993, Gramophone Award 1991 ja 1996, Cannes Classical Award 1997 ja 2001 sekä MIDEM Classical Award 2006) ovat ovet auenneet myös kansainvälisille areenoille. Ensimmäinen suuri kiertue tehtiin Japaniin vuonna 1999, jolloin japanilaiskriitikot valitsivat Sinfonia Lahden parhaaksi Japanissa tuona vuonna esiintyneeksi orkesteriksi. Samana vuonna orkesteri debytoi menestyksekkäästi myös Avery Fisher Hallissa New Yorkissa.

Näitä voitokkaita esiintymisiä seurasivat uusintakutsut, ja kiertueet toteutettiin Yhdysvaltoihin tammikuussa 2005 ja Japaniin vuosina 2003 ja 2006. Japanilaiset kriitikot valitsivat Tokiossa esitetyn Sibeliuksen Kullervon vuoden 2003 parhaaksi klassisen musiikin esitykseksi Japanissa. Lontoon Proms- ja Amsterdamin Concertgebouw-debyytit soitettiin myös vuonna 2003 ja Wienin Musikvereinissa vierailtiin ensi kertaa syksyllä 2005. Vuoden 2007 huippuhetkiin ovat kuuluneet debyytti Berliinin Filharmoniaassa, kolmen residenssikonsertin sarja Wienin Musikvereinissa ja konsertti BBC Proms -festivaalilla. Tämän lisäksi orkesteri on vierailut Pietarin Valkeat yöt -festivaalilla ja mm. Kiinassa, Ranskassa, Espanjassa ja Belgiassa saaden esityksistään runsaasti kiitosta kansainväliseltä lehdistöltä. Ennakkoluuloton asenne näkyy mm. orkesterin tekemissä lukuisissa poikkeuksellisissa levytysprojekteissa. Ensimmäinen virsilevy saavutti kultalevyn noin kuukaudessa, ja Sibelius-elokuvan soundtrackista saatiin platinal levy vuonna 2004 ja "Rajaton Sings ABBA with Lahti Symphony Orchestra" -levystä vuonna 2006.

Sibeliuksen lisäksi orkesterin ytimessä on ollut vuodesta 1992 tuottoisa yhteistyö nimikkosäveltäjänsä Kalevi Ahon kanssa. Aho on osallistunut aktiivisesti orkesterin menestyksekkäisiin Hei, me sävelletään! -projekteihin. Jo kymmenen vuoden ajan orkesterin projektiryhmät ovat jalkautuneet lahtelaisiin kouluihin ja päiväkoteihin tekemään sävellystyötä lasten kanssa. Tästä toiminnasta on tullut yksi Sinfonia Lahden toiminnan painopistealueita. Tämän lisäksi Kalevi Aho on säveltänyt orkesterille mm. viisi sinfoniaa, ja orkesteri on levyttänyt suuren osan Ahon laajasta orkesterituotannosta. Nämä levytykset ovat poikkeuksetta saaneet ylistävän vastaanoton kansainväliseltä lehdistöltä, niin kuin itse asiassa lähes kaikki levyt orkesterin lähinnä BIS-yhtiölle tekemästä jo yli 60 äänitteen kokoelmasta.

Sinfonia Lahden kotisivu:
www.sinfonia-lahti.fi

Sinfonia Lahden konsertteja nähtävissä internetissä:
www.classiclive.com